

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6214/2020
11.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Деспотовић, адвокат из ... и ВВ из ..., као правног следбеника покојног ГГ, бившег из ..., чији је пуномоћник Олга Грујић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1188/2020 од 09.09.2020. године, у седници одржаној дана 11.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1188/2020 од 09.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица Кладово П 301/19 од 05.09.2019. године, ставом 1. изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезу да му солидарно исплате на име купопродајне цене по уговору о купопродаји стана износ од 6.000.000,00 динара, са каматом од дана подношења тужбе 04.04.1997. године па до исплате, као неоснован. Ставом 2. изреке обавезан је тужилац да туженој ББ из ... накнади парничне трошкове у износу од 117.000,00 динара а туженој ВВ из ... у износу од 22.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 1188/2020 од 09.09.2020. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 301/19 од 05.09.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...87/18) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности а ни повреда из става 1. тог члана Закона, пред другостепеним судом, која би могла да утиче на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је овластио тужену ББ из ..., пуномоћјем овереним пред Трећим општинским судом у Београду под бројем Ов. .../92 дана 13.04.1992. године, да у његово име изврши продају једнособног стана број .. у приземљу стамбене зграде у ... у улици ... број .. за цену од 40.000 до 45.000 ДМ. На основу тог пуномоћја, тужена ББ је стан власништво тужиоца продала туженом ГГ, правном претходнику тужене ВВ, за купопродајну цену од 52.000 немачких марака коју је купац, на основу тужиочеве сагласности, исплатио у целости ДД. Тужилац је, наиме, ДД дуговао новац због чега је ДД против њега поднео тужбу Основном суду Сремској Митровици ради намирења потраживања. На основу договора тужиоца и ДД, цена стана је од стране купца ГГ исплаћена непосредно ДД, у три наврата, о чему су сачињене писане признанице. Потом је оверен уговор о купопродаји дана 08.02.1993. године, након чега се купац, ГГ, у катастру непокретности уписао као власник стана. Претходно, тужилац је предао кључеве од стана ДД а предметну тужбу против тужених ББ и ГГ, суду је поднео дана 16.04.1997. године.

Врховни касациони суд налази да је, код овако утврђеног чињеничног стања, правилно одбијен тужбени захтев тужиоца јер је правни претходник тужене ВВ, њен покојни отац ГГ, испунио своју уговорну обавезу из уговора о купопродаји тужиоцевог стана, односно исплатио износ купопродајне цене трећем лицу, по одобрењу тужиоца. Тужена ББ није примила износ купопродајне цене за тужиочев стан, нити је на то била овлашћена пуномоћјем Ов. .../92 од 13.04.1992. године, што значи да она није пасивно легитимисана у овој парници.

Одредбом члана 305. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да испуњење мора бити извршено повериоцу или лицу одређеном законом, судском одлуком, уговором између повериоца и дужника или од стране самог повериоца. У смислу става другог те одредбе Закона, испуњење је пуноважно и када је извршено трећем лицу, ако га је поверилац накнадно одобрио или ако се њиме користио.

У конкретном случају, купац је своју уговорну обавезу испунио тако што је купопродајну цену за тужиочев стан исплатио трећем лицу, ДД, који је био поверилац продавца, овде тужиоца, на основу знања и одобрења тужиоца чији је дуг према ДД, том исплатом умањен, па је такво испуњење било у корист тужиоца, што значи да је пуноважно, сходно горе цитираној одредби Закона.

Наводима ревизије тужиоца побија се правилност утврђеног чињеничног стања, што није дозвољено. Ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, сходно одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да је материјално право погрешно примењено јер тужена страна није испунила своју обавезу у складу са одредбом члана 122. став 2. Закона о облигационим односима. Супротно томе, утврђено је да је купац испунио своју уговорну обавезу исплатом купопродајне цене која је извршена трећем

лицу тако што је тужилац за то знао и са тим се сагласио, имајући у виду да је на тај начин умањен тужиочев дуг према трећем лицу коме је исплата извршена, што значи да је такво испуњење било у тужиочеву корист.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић